

de dog fuldt ud kunne tilfredsstille de For-
dringer, som Fremtiden vil stille. Men der-
til hører, med den større Konflikt og de
store Afstande og de langt større Skibe,
som allerede nævnt af den ærede foregaaende
Taler, en i social og aandelig Henseende
højere Stilling, man maa fordr en human
Uddannelse og humane Kundskaber, og ende-
lig at de fuldt ud ere inde i Sprogene, navn-
lig Engelsk, og i Handelsvidenskab, og i det
hele have de Kundskaber, som de forandrede
Forhold nødvendiggøre. Med Hensyn til
Lovforslaget's § 4, som det nu foreligger,
har Landstinget foretaget en mærkelig For-
andring i Regeringsforslaget. Det maa ube-
tinget fastholdes, at som det oprindelig var,
tilfredsstillede det bedre de Fordringer, der
maatte kunne stilles til en ung Mand, der
skal tage Styrmandsøksamen, og jeg kan ikke
forstaa, hvorfor Landstinget er gaaet bort
fra Regeringens Affattelse. Naar der for-
dres 5 Aar til Sø, deraf mindst 2 Aar i
følgende Sejlskibe, er det det mindste, man
kan fordr af en Mand, der vil indstille sig
til Styrmandsøksamen, men Landstinget har
forandret det til 1 Aar. § 4 lyder nu saaledes:
„For at kunne antages til Styrmandsøks-
amens 1ste Afdeling udtæres, at vedkom-
mende efter sit fulde 14de Aar har faret til
Sø og forrettet Sømandstjeneste i mindst
3 Aar, hvoraf mindst 1 Aar i søgaaende
Sejlskib.“ Men hvad vil dette sige at for-
rette Sømandstjeneste? I det Øjeblik man
tager en ung Mand om Bord som Oppasser,
forretter han ogsaa Sømandstjeneste, og hvis
man sender en ung Mand om Bord som
Clev, tager Kaptainen ham maasse ned i
Kahytten, men derfor anvendes han jo ikke
til virkelig Sømandstjeneste, ikke som Ma-
tros, og den ærede Minister har derfor me-
get rigtig i sit Forslag udtryktelig sat:
„mindst 1 Aar som Matros“, og det maa
absolut fastholdes. Det faktiske Forhold er
dette, at naar en Søn af en velhavende Fa-
milie, der skal være Sømand, sendes om
Bord i et Sejlskib, saa hedder det, at han
gør Tjeneste som Matros, medens han gør
alt andet, og aldeles ikke lærer det, som man
maa fordr af en Matros. Naar der imid-
lertid er Tale om at føre Dampskibe, og det
dog sættes i Loven, at der fordres en Lære-
tid i andre Skibe end Dampskibe, saa maa
det ubetinget fordres, at de lære den virke-
lige Sømandsgerning som en praktisk For-
beredelse til deres Stilling. Jeg fastholder
derfor, at Regeringens Forslag er bedre, og
jeg haaber, det maa blive optaget i Loven,
at han skal have faret mindst 2 Aar i sø-
gaaende Sejlskibe og mindst 1 Aar som Ma-
tros. Det andet Punkt, jeg vil henlede Op-

mærksomheden paa, er § 12. Jeg er enig
med den højtærede Minister i, at vi ikke skulle
have Statskoler, og jeg er enig i, at Ud-
viklingen bør fremmes paa det bestaaen-
des Grundlag. Det forekommer mig, at
man kan bibeholde det, som det er, lade
Skoler gaa som private Skoler, opstaa, hvor
de ville, og give dem en passende Understøt-
telse, men jeg indrømmer, at det kan være
vanskeligt rundt omkring at støtte de mange
Smaaskoler og nyttigere fra Sømandsstan-
dens Side at se Antallet begrænset. Men
jeg vil aldrig kunne gaa med til at stemme
for en Affattelse af Loven, som den foreligger
her. Her fastholdes det, at Ministeren
skal bestemme, hvilke Skoler der skulle støttes.
Efter alt, hvad vi have set i de sidste Tider,
hvorledes statsstøttede Institutioner kunne
behandles, hensynsløst og partipolitisk, mener
jeg, at Tinget aldrig kan gaa med til at
vedtage en Bestemmelse som denne. Og jeg
kan ikke indse, hvad der skulde være i Vejen
for, hvis man eens om at 6 Skoler, som
det er foreslaaet af Ministeren, vilde være
et passende Antal her i Landet, at man i
Loven fastsætter, hvilke Skoler det skal være.
Det forhindrer jo aldeles ikke, at man senere
kan give Loven en Tilføjeelse, hvis det viser
sig, at der er Trang til flere Skoler. Jeg
har altsaa det Haab, at det Udvalg, der vel
om denne Sag bliver nedsat, vil tage under
Overvejelse, hvorledes denne Paragraf kan
omformes. Jeg kan umulig tro, at det her-
værende Ting vil gaa med til at vedtage en
saadan Bestemmelse, saa meget mindre, som
det vil være en aldeles utaalelig Stilling
for en Navigationskole at arbejde under,
naar den kan risikere en smuk Dag under
andre politiske Forhold, at Ministeren til-
bagekalder Anerkendelsen og fratager den
Understøttelsen, der saa at sige er en nødven-
dig Forudsætning for, at den kan bestaa.
Der findes i de følgende Paragraffer saa
udførlige Bestemmelser om Tilsynet, og om
hvilke Bestemmelser der skulle fyldestgøres af
Skolerne for at anerkendes, at der ikke kan
være Tvivl om, at enhver Skole, der skulde
vise sig i en eller anden Henseende forsømme-
lig, let og hurtigt kunde bringes i den Orden,
den skulde være, og i alt Fald maatte det
paa anden Maade kunne sikres, at Skolerne
til enhver Tid opfyldte de Betingelser, som
maatte kunne fordres af dem. Dernæst kan
jeg ikke forstaa andet, end at naar man paa
en Maade ophæver en Del af de allerede
bestaaende Skoler, maa det være rigtigt at
give dem en Godtgørelse, der nødvendigvis
maa nedlægges. Ministeren har i Motiverne
udtalt, at noget saadant maa finde Sted,
men det maatte i saa Fald, forekommer det